

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	12. januar 2005

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 13. december 2004 (EUV alm. del - Spørgsmål 11-18) vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmålene 11-18.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP, j.nr. 400.A.2-10

Spørgsmål nr. 12 af 13. december 2004:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorfor regeringen anser det for nødvendigt at bruge så stærkt et instrument som love eller rammelove, som beskrevet i EU-forfatningstraktatens art. III-210, stk. 2, litra a, ved vedtagelse af foranstaltninger, der skal bidrage til realiseringen af visse målsætninger for EU inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken".

Svar:

Det fremgår af forfatningstraktatens art. III-210, stk. 2, litra a, at der med henblik på stk. 1, "ved europæiske love eller rammelove kan vedtages foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af oplysninger og bedste praksis, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser". Den pågældende bestemmelse giver således kun hjemmel til vedtagelse af tilskyndelsesforanstaltninger.

Art. III-210, stk. 2, litra a, viderefører EF-traktatens art. 137, stk. 2, litra a, stort set uændret. Det er som led i den generelle forenkling af anvendelsen af retlige instrumenter i forfatningstraktaten præciseret, at de "foranstaltninger", der kan vedtages i medfør af bestemmelsen, skal være i form af "europæiske love eller rammelove". Der er ikke hermed tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af retsgrundlaget. Valget af lovgivningsmæssige retsakter som rette form betyder, at Europa-Parlamentet forbliver medlovgiver under bestemmelsen.